

OP EEN STILLE HEUVEL

IN EEN STILTEGEBIED, OP EEN VAN DE MEEST
LANDELIJKE PLEKJES VAN VLAANDEREN,
VOND ARCHITECT BERNARD DE CLERCK EEN
OUDE WONING. MET ZACHTE HAND HEEFT
HIJ ZE HERSTELD EN UITGEBREID.

DOOR PIET SWIMBERGHE - FOTO'S JAN VERLINDE

Een kamer met perfecte verhoudingen en met een verstilde lichtinval. De sober gekalkte wanden, de strakke haard en de antieke meubels creëren een delicate sfeer.

Ook de inkom is bijzonder harmonieus, met oude muren, vloeren, prachtige meubels en schilderachtige doorzichten, zoals op een eeuwenoud schilderij.

Vroeger woonde architect Bernard De Clerck met zijn gezin in een prachtig herenhuis in het midden van een dorp. Zijn vroegnegentiende-eeuwse pand had de uitstraling van een riant landhuis maar ondanks de grote tuin kon je nergens het landschap bewonderen. Per toeval ontdekte hij in een nabijgelegen dorp dit charmante landhuisje op een glooiende heuvel. „Hier geniet je dagelijks van het enorme vergezicht en van de schitterende hemel. 's Zomers, als de zon ondergaat, voel je je zelfs een beetje als in Toscane”, vertelt hij enthousiast. „De woning is minder monumentaal dan ons vorig huis, maar de openheid van de omgeving compenseert het compacte ervan. Die compactheid geeft ook een beschermend gevoel, zeker in de winter bij een gure noordwester of een koude oostenwind.” Zoals alle oude huizen op het platteland heeft dit pand een perfecte oriëntatie: de meeste vensters zitten aan de zuidzijde en de slaapkamers geven uit op het oosten. Aan de noordzijde is het pand vrij gesloten en zorgen hoge heggen en hagen voor extra bescherming. Het gebouw stamt uit 1833, maar qua structuur en afwerking lijkt het veel ouder. Het silhouet en de hoge ramen doen achttiende-eeuws aan. Aan de voorgevel zitten zelfs blokramen met houten stijlen, zoals je ze ziet op de schilderijen van Bruegel. De indeling van →

Het silhouet van het huis en de hoge ramen doen achttiende-eeuws aan.

Bernard De Clerck heeft ook veel gevoel voor patina en heeft bijvoorbeeld de afgebladderde deuren bewaard. Zo krijg je niet het gevoel dat het interieur hersteld werd.

Tussen schuur en woning ligt de open keuken vol licht en met uitzicht op tuin en landschap. De grote tafel nodigt uit om van een heerlijk maal te genieten.

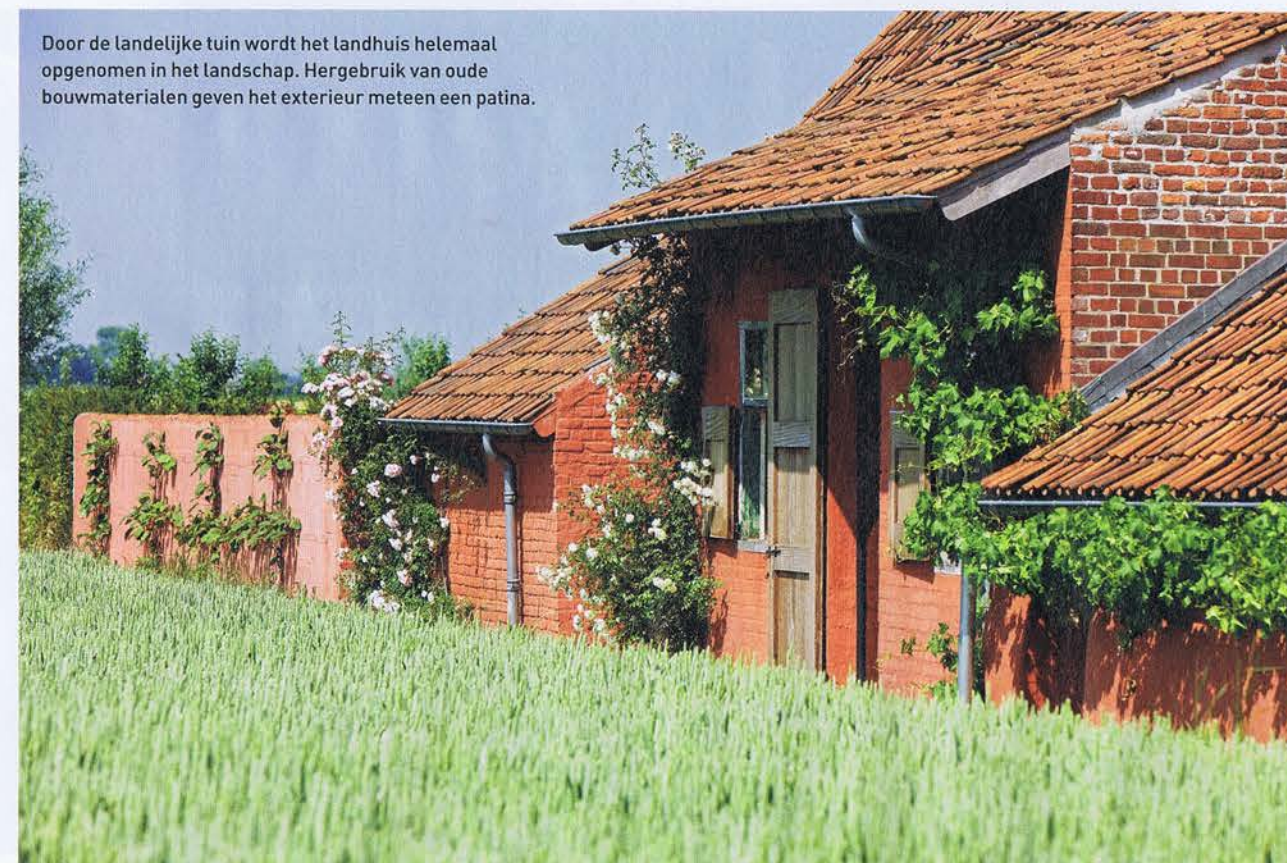
het interieur bleef grotendeels bewaard, met inbegrip van de oude schouw in de eetkamer en vrijwel alle balklagen. „Aan de indeling van het oude huis heb ik weinig veranderd”, zegt de architect, „omdat ik die kleine kamertjes wilde behouden. Als alle deuren openstaan, ontstaat er wel een grote woonruimte. De oude deuren, waarvan zelfs de beschildering bewaard bleef, doen dan dienst als een kamerscherm. Als ze dicht zijn, versterken ze de intimiteit.”

OUDE CONSTRUCTIE-ELEMENTEN

In tegenstelling tot de inrichting van zijn vroegere woning, die meer afgestemd was op de classicistische stijl van het herenhuis, werd het decor hier een stuk vrijer ingevuld met enkele moderne accenten, zoals de zwarte tv-kamer, hedendaagse kunst en hier en daar vintage design. Het oorspronkelijke woonhuis werd verbonden met de schuur, waardoor de binnentuin beschermd wordt tegen de wind. Tussen schuur en woning ligt de grote keuken met een open raam op het landschap. In de schuur zijn enkele werkruimtes ondergebracht. Ook daar bleven alle oude constructie-elementen bewaard, tot en met de ijzeren steunbalken. De meeste wanden zijn roodgalkalk en het meubilair is er uitgesproken landelijk. Achter de schuur ontdek je een zwembad met een terras vol oude stenen, omrand door een parterre vol bloemen.

De meeste meubels zijn landelijk, bescheiden en niet zelden sculpturaal, zoals deze charmante taboeret.

Door de landelijke tuin wordt het landhuis helemaal opgenomen in het landschap. Hergebruik van oude bouwmaterialen geven het exterieur meteen een patina.

Bernard De Clerck houdt van oude bouwmaterialen. Bij de verbouwing van dit pand ging geen plank verloren en werd er veel hout van oude plankenvloeren hergebruikt om onder meer kasten of deuren te maken. „Ik hou niet alleen van ruimtes met mooie, oude proporties, maar ook van bouwmaterialen met een ziel, die geleefd hebben.” De architect zweert ook bij artisanale bouwtechnieken. Overal zie je vloeren met antieke tegels, zonder voeg gelegd, net als vroeger. Veel wanden zijn gewoon van hout, vervaardigd uit brede planken van populier die de architect speciaal liet zagen. De gebinten zijn nog van olm en werden zorgvuldig gerepareerd. „Zo herstel je de harmonie van de woning. Iets gelijkaardigs hebben we gedaan met het landschap. Achter de paardenweide heb ik een meidoornhaag geplant, die ik zoals vroeger hoog laat opschieten.” Ook minder oude elementen werden opgenomen in de renovatie, waaronder twee stallen uit de jaren zeventig. „We hebben deze volumes van betonblokken gewoon *gekaleid*, wit en zwart, ongeveer zoals het was. Op het zwarte volume liggen zelfs weer golfplaten. Dat maakt de woning een stuk minder opvallend en opnieuw meer boerderij. Zo verdwijnt alles weer harmonieus in het landschap.”

Over architect Bernard De Clerck verscheen bij uitgeverij Beta-Plus een overzichtswerk: 'Architectural Stories' (89,50 euro).

In het interieur zorgen enkele moderne accenten voor een speelse noot.